

и волны-тѣ изново ся устремили върху ѿ. Ереси и сѣтны за вѣрж-тж мѣдрованіа на немирници, поддържани отъ свѣтовнж-тж власть, възстановено-то идолопоклонство отъ Юліана и Валента, бѣснуваніе-то на иконоборци-тѣ произвели въ черквж-тж новы мѣченицы и страдалци, новы исповѣдницы, новы ревнители и защитници на Христіанскж-тж вѣрж. И тѣй старовременни-тѣ Христіени употрѣбили законно и правилно стараніе да бы ся украсила Христова-та черква съ тѣхно-то житіе и добри дѣла, а подражатели-тѣ на новж-тж вѣрж Христовж, да не останжтъ забравени. И тѣй произлѣзаль другій родъ на черковнж-та Исторіж и повѣсти за Житія-та на тѣя Св. угодници Божіи, кои-то прѣживѣли слѣдъ гоненія-тж іазическы, оставены намъ отъ славны и достовѣрны писатели, едни въ черковны-тѣ Исторіи, другы, въ свои-тѣ съчиненія, и въ особны повѣсти за *Житія Святыхъ*.”

„Изъ тѣхъ пакъ трудолюбиви мѣжи наченали да събиратъ и съчиняватъ свои мѣченикословіа, Лимонари, Патерискы и другы подобны на тѣя книги, като прибавили отъ себе си нѣкои извѣстія, кои-то недостигали у оныя Исторіци и Списатели. Нъ понеже такыва описанія были различни и частны, за това, че всякъ описваль *житія* на Святіи-тѣ